IVO CARNOTENSIS. PS. AUGUSTINUS
Österreich, 12. Jh.
Seite 107v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26119
Copyright: Admont, Benediktinerstift

si infirmosq; o sq: celestis gaudia regni p̄dicando in supno amore roboram. si p̄tuosac
tumidos gehenne supplicia tribulāt insonando flectam si nulli cont uertatē par
cam si supnis amicicias dectri humanas inimicicias nūmem. Idē unūsis epis numi
die Si qndo km̄ inxpo fis int uirentes segetes zilanq; quēda se infert inportuna
comixtio hanc radicēt necesse ē cultoris man adimat ne futurus sedē segetis fruct
possit intcipi. Et nos g q̄ licet in digni dñici culturā agri suscepim ab omi zila
nq; scandalo ingenuā reddere segetē festinem quatenus agri dñi reditu abun
dantiori fructificent Ambrosi adtheodosiū imp̄atorē Neq; impiale ē libtate
dicendi negare neq; sacdotale qd sentiat n dicere Nihil enim in sacdote tā pniculo
si ē apd dm tā turpe ap hominēs quā qd sentiat n libere denuntiare Idē. Xpia
nos decet ut tnquillitas pacis optet fidei uertatis q; estantia nec mortis piculo
renocet Idē intcando psalmū beati immaculati in ipsa art eccla ubi maxime mi
seri decet teneri quā maxime debet forma iusticie neqs ac sortio exclusis comu
nione quā plurimis debet postulare tporib; facultate sacdotis extorquetur Nne
cum indulget indignos plurimos fac ad plapsionis cragū p̄uocari. Facultas
enim uenie incertum tribuit delinquendi. Hoc ido dicū ē ut scias secdm uerbū
di secdm rationē dispensanda ē misedia debtorib. Medic ipse si serpentē in
teri inuenat ulceris cicatricē cū debeat resecare ulceris uicū ne lati serpat
tam ascandi urendiq; ppositō lacmis in fleacus egrui medicamis tegat qd ferro
apiendu fuit nne ista inutilis mia fuit si ppt breue incisionis t'excusionis dolo
rē corp rabescat ure usus intcatur. Recte g sacdos uulnēq; ne lati serpat a toto
corpore eccle quasi bon medic debet abscidere pdē uirus cminis qd latet n so
uere nedu inmu excludendū n putat plures indignos faciat quos excludat ab
ecla. Unde bonifacio romane reipublice pncipi. Bene agere illicita n phibere
ē sensius erroris ē Idē ad marcellū. Parat nāq; debet homo iustus puis patient eq; ma
lidia sustinere quos tien bonos quert ut eq; numerus poti crescat n ut pari ma
licia sequoq; numero addat malq;. Benq; ista pcepta magis ad ppatiōnē que
intrus ē tenere quā ad opus qd inapto fit ut teneat in secreto animi patientia cū
benuolentia in manifesto aut id fiat qd uidet eis pdē posse quib; bene uelle debe
mus. Hinc ido ostendit qd ipse dñs xpc exemplū singulare patientie cū petret
in facie respondi. Si male dixi exphba de malo si aut bene qd me cedis. Nequaq g
pceptū suū si uerba intuem m pleū. Neq; enim phbuit petienti alteram partē s poti
phibuit neq fecerat augere iniuria tam parat uenerat n solū in facie petiu ue
rū ē ia phis quoq; aquib; hec patiebat crucifixus occidi. p quib; ait in cruce pen
dens. Pat ignosce illis qa nesciunt qd faciunt Ire. Si g ista pcepta patientie semp
in cordis pparatione retinenda ipsaq; benuolentia reddat malu p malo semp
in uoluntate cōplenda ē. Agenda s aut multa ē ia cū inuitis benigna quada
aspitate plectenus quorū poti utilitati cōsulendū ē quā uoluntati. Idē ad un